

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET BALLONNETJESPLEIN

toneelspel in twee bedrijven voor de jeugd

door

Julien van Remoortere

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.1098

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET BALLONNETJESPLEIN* op te voeren moet de naam van auteur *JULIEN VAN REMOORTERE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Julien van Remoortere
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES (in orde van optreden)

1. De Ballonnenman
2. Jan
3. Eva
4. Jeroen
5. Kaatje
6. Vrouw
7. Dronkeman
8. Agent Bieteboom
9. Landmeter
10. Hulpje van landmeter
11. Karel, de man van de krant
12. De burgemeester

DECOR

Er is slechts één décor.

Het stelt een plein voor, temidden van de stad. In het midden staat een rustbank.

Als het doek opgaat, zit de ballonman te dutten op de bank. In zijn ene hand houdt hij de stok met ballonnen vast.

Achter de schermen zijn Jan, Kaatje, Jeroen en Eva bezig met een spelletje (zitten elkaar na): Het zo regelen dat ze schijnbaar uit de verte komen aanhollen, om dan de normale spreeksterkte te bereiken als ze het podium betreden. De vier kinderen hebben blijkbaar veel pret (gelach en ongevonden kreten tussendoor).

Het volgende fragment speelt zich dus achter de schermen af.

JAN : Jij bent eraan, Kaatje! Ik heb je gekat!

EVA : Ja ja!

JEROEN: Pas op, Eva! Loop weg!

JAN : Mij krijgt ze niet hoor!

KAATJE: Ik kan zo hard rennen als jij!

JAN : (komt het podium oprennen, ziet de ballonman niet, blijft staan, met de rug naar de ballonman gekeerd, heeft blijkbaar slechts aandacht voor het spelletje) Jij kunt zo hard rennen als ik? Moet je niet geloven! Hé!

Let op, Eva! Ze had je bijna beet!

EVA : (komt oprennen, wil zich achter Jan verbergen, bemerkt opeens de ballonman) Ik had het wel gezien... Hé! Kijk eens hoe mooi!

JAN : Wat mooi?

EVA : Al die ballonnen!

JEROEN: (komt op) Rennen, Kaatje komt er aan! (bots bijna tegen de bank aan).

BALLONNENMAN: (schrikt op uit zijn dutje) Heu... heu... wat gebeurt er?

KAATJE: (komt aanrennen, kat Eva) Katje! Je bent eraan, Eva!

EVA : Dag ballonman! Hebben we jou vakker gemaakt?

KAATJE: O! Wat voor prachtige ballonnetjes!

BALLONNENMAN: Dag, kinderen. Ik deed net een dutje, maar het maakt niets uit hoor!

Wel hebben jullie je tong verloren?

EVA : Ik heb al goeiedag gezegd!

JAN, KAATJE, JEROEN: Dag meneer. Dag, ballonman. Goeidag

BALLONNENMAN: He! Zo mag ik het horen. Wel, spelen jullie maar voort, hoor.

JAN : We waren toch van plan even uit te blazen, ballonman.

KAATJE: Pff... Ik ben helemaal bezweet.

EVA : En ik dan! Mag ik bij je komen zitten, ballonman?

BALLONNENMAN: (schuift op naar een hoek van de bank) Natuurlijk, lieve kind. Hoe heet je?

EVA : Eva. (stelt de anderen voor) En dat is Kaatje. En Jeroen. En die met zijn grote mond is Jan.

JAN : Hele! Mijn mond is maar half zo groot als de jouwe! En bovendien heb je nog een massa sproeten ook!

EVA : Elf sproetjes! Niet meer.

BALLONNENMAN: (Spekend) He, ha, ha, Jullie zijn me het stelletje snoelvogels wel, hé?

JEROEN: We spelen graag, ballonnenman.

EVA : Ja. Maar er is haast geen plaats meer om te spelen. Vroeger speelden we altijd op het Kattenplein, weet je wel? Maar nu hebben ze er een grasplein aangelegd en daar mogen we niet meer op.

JAN : Als politieagent Bietebouw ook maar één kind ziet op het Kattenplein, dan haalt hij al zijn boekje boven.

KAATJE: Zo'n snertagent!

JAN : Als ik wat groter was, dan gaf ik hem een rammeling, die hij nooit meer zou vergeten!

BALLONNENMAN: Hoho! Ben jij zo'n vechtersbaas, Jan?

EVA : Ja, hoor!

JAN : Niet waar! Maar als we willen spelen worden we overal weggejaagd, ballonnenman. Zou jij dat graag hebben?

BALLONNENMAN: Nee, zeker niet.

KAATJE: In het begin van het jaar hebben we op school met z'n allen een brief geschreven naar de burgemeester, om hem te vragen of hij ervoor wilde zorgen dat er speelpleinen en speelstraten kwamen.

EVA : En hij heeft niet eens geantwoord. Vind jij dat netjes?

BALLONNENMAN: Nee, dat is niet netjes. Maar ik denk dat ik iets gevonden heb voor jullie, kinderen!

KAATJE: Echt waar?

JEROEN: En wat, ballonnenman?

BALLONNENMAN: Wel... (kijkt om zich heen) Dit lijkt me hier een rustig plein. Het kon wel wat groter, maar er komen geen auto's voorbij en de huizen staan op een behoorlijke afstand. (De kinderen kijken om zich heen).

JAN : Hé! Nu je het zegt!

JEROEN: Hoe we dat niet eerder hebben ontdekt!

EVA : Hoera! Dit wordt ONS eigen plein! Alleen voor kinderen!

KAATJE:én voor de ballonnenman!

BALLONNENMAN: O, let maar niet op mij, hoor! Ik ben te oud om te spelen. En overigens moet ik aan het werk.

JEROEN: Moet je nog al die ballonnetjes verkopen?

BALLONNENMAN: Eigenlijk wel. Maar ja, dat komt wel voor mekaar. (start op) Zo. Dan ga ik maar, jongelui. Het beste, hoor!

EVA : Kom je ons nog eens onzoeken?

BALLONNENMAN: Natuurlijk.

KAATJE: Niet vergeten, hé?

JEROEN: En de volgende keer brengen we geld mee en kopen we voor ieder een ballon.

BALLONNENMAN: O, dat hoeft echt niet, hoor. Dag, kinderen! Tot ziens! (gaat weg)

EVA : Da-ag, ballonnenman!

JAN : Dag, hoor!

KAATJE: Het kon wel eens terug!

BALLONNENMAN: (verwijderd) Afgesproken!

JAN : (springt op de bank, kijkt om zich heen) Mm, Dat is inderdaad een goed
speelpleintje.

EVA : Zullen we het een naam geven?

KAATJE : Ja! Dat is een goede idee!

EVA : Het kindersplein!

JEROEN : Nee, Dat is te kinderechtig.

JAN : Ik hoor liever Indianensplein.

EVA : Er zijn hier toch geen indianen?

KAATJE : Ik weet het! Het Balonnetjesplein!

JAN : (keurend) Mm...

KAATJE : Ik denk dat we de Ballonnenman er een plezier mee doen. Hij heeft ons
toch op de idee gebracht om hier te komen spelen?

JEROEN : Oké, Mij goed, hoor.

JAN : Kom, dat is dan ongelost.

EVA : Ik hoorde wel liever Kindersplein...

JAN : Begin nu niet te zeuren, Eva!

EVA : Ik zeur niet!

JAN : Toch wel!

JEROEN : Ai, ai! Als jullie er niet mee ophouden, ga ik dadelijk naar huis.

VROUW : (ontkomend) Wel? Wat betekent dat hier allemaal? Wat komen jullie hier doen?
(Ze schrikken op).

EVA : We gaan hier spelen, mevrouw.

VROUW : Wat zeg je? Spelen? Hier?

JAN : Natuurlijk, Dat mag toch?

KAATJE : En we zullen echt niets stukmaken, mevrouw.

VROUW : (zich opwindend) Ha nee, hé! Nooit van je leven! Dit plein dient niet om te
spelen. Vooruit! Hoewel op!

EVA : (neemt het zo maar niet) En als we nu eens niet willen? Wat zou u wel doen?

JEROEN : Als we niets stukmaken, dan mogen we hier wel spelen, mevrouw. En dan kunt
u ons lekker niets doen!

EVA : Dus: hoepelt u maar op!

VROUW : Wat een onbeschaamde rekels! O... Dat heb ik nog nooit meegemaakt! Maar
pas op, hoor! Ik haal er de politie bij! (stapt heel boos weg).

EVA : (plagend) Da-ag, lieve mevrouw!

KAATJE : (bibberig) Zeg, wat zal dat hier worden?...

JAN : Dadelijk doet ze nog in haar broek!

EVA : Luister, Kaatje. Je moet helemaal niet bang zijn. De grote mensen denken
altijd dat ze een grote mond kunnen onzetten, maar dat moet nu maar
's gedaan zijn!

JEROEN : Desnoods véchten wij!

JAN : Laat ze maar komen!

KAATJE : Maar wat als die vrouw er toch de politie bijhaalt?

EVA : Hier staan nergens bordjes met "verboden te spelen" erop. Dus kan de politie ons helemaal niets doen.

JAN : En het ballonnetjesplein is van ons! We laten het ons nooit meer afpakken!

JEROEN : Dat zeg ik ook!

EVA : Goed. Dan gaan we eindelijk 's wat spelen.

JAN : Gendarm en dief. Ik ben de gendarm en jullie zijn de dieven. Als ik iemand kan aanraken, dan moet hij mee naar de gevangenis.

JEPOEN : Waar is de gevangenis?

JAN : Mmm... de bank daar!

KAATJE : En de anderen mogen de gevangene toch verlossen?

JAN : Natuurlijk. Oké zo? Ik tel tot tien! Eén, twee, drie (de anderen lopen intussen weg), vier, vijf...

(achter de schermen vandaan weerklinkt het brallend lied van de dronkeman, die het podium komt onwaggelen).

JAN : (houdt op met tellen) Krijgen we nu wéér bezoek?

EVA : Jéé! Een dronkeman!

JEROEN : Dadelijk sukkelte hij de goot in!

DRONKEMAN: (houdt op met zingen) Ha! Daar is een bank... Eindelijk wat rusten... (geeuwt) Wat heb ik een slaap... (waggelt in de richting van de bank).

JAN : Hé, meneer! (dronkeman loont maar door, Jan gaat op hem toe en trekt hem bij de mouw). Meneer, neem ons niet kwalijk, maar dit is ons kamp.

DRONKEMAN: (kijkt Jan aan) Heu? Wie ben jij? La me los, jij!

JAN : Meneer, we zijn hier aan het spelen.

EVA : En u bent dronken en u zou het best naar huis gaan.

DRONKEMAN: Heu... nu nog mooier! Die... die broekventjes zullen me gaan vertellen, wat ik moet doen? (lacht luid) Heb je al ooit geweten!

EVA : Ik ben geen broekventje! En jij bent een lelijke, vieze dronkeman! Je stinkt naar de drank!

DRONKEMAN: (wordt kwaad) Hé! Let op je woorden, jij daar! Of wil je een draai om je oren? (komt dreigend op Eva af).

KAATJE : Pas op, Eva! (Eva wint even achteruit, de dronkeman vendt zich opnieuw naar de bank).

DRONKEMAN: En la me nu met rust! Ik wil slapen! (gaat zich op de bank installeren, - strekt er zich op uit).

JAN : Dat laat ik niet zo maar gebeuren! (wil er op los).

JEROEN : (weerhoudt hem) Wacht nog even, Jan. Ik heb een idee!

EVA : Komaan! Allemaal tegelijk er op los!

JEROEN : Nee, Eva. Niet nu. Wacht tot hij slaant.

EVA : En dan?

JEROEN : Zul je wel zien.

KAATJE : Het ballonnetjesplein is niet gevaarlijk, Jeroen?